

завѣтъ различни ученія, които не ся разумѣвать съ повърхностно четеніе, но само чрѣзь прилѣжно испытваніе.

П. Що ся разумѣва отъ думы-ты, “нито силж-тж Божіѣж?”

О. Това, че Саддукеи-ти мисляхж че не бѣ възможно да въскрѣси Богъ мъртвы-ты; и това несто-то заключавамы отъ думы-ты Павловы въ Дѣян. 26; 8.

П. Като казува Богъ, Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и пр. какъ показува това че мнѣніе-то на Саддукеи-ты бѣ криво?

О. Тѣ думажж че челоуѣкъ умира както скотове-ты. Господъ нашъ щѣше да рече че ако бѣше така, не щѣше да е достойно за Бога да ся именува Богъ на челоуѣцы които вече не сѣществувать.

П. Намѣрувать ли ся и други доказателства въ ветхый-тъ завѣтъ че душа-та челоуѣческа не умира наедно съ тѣло-то?

О. Има: на примѣръ, Прит. 11; 7, “Когато нечестивый челоуѣкъ умира, ожиданіе-то му погынува.” Още и гл. 14; 32, “Нечестивый ще ся испѣди за нечестіе-то си; а праведный и въ смърть-тж си има упованіе.” Още и прѣди потопъ-тъ примѣръ-тъ на Еноха, който “ходѣ по Бога, и не ся намѣрваше вече; защото Богъ го зѣ,” (Быт. 5; 24) показуваше че има и другъ животъ, дѣто праведни-ти ся намѣрвать съ Бога.

П. Като е тѣй, защо казува Ап. Павелъ въ 2 Тим. 1; 10 че Спасъ нашъ “осѣя животъ-тъ и безсмъртіе-то чрѣзь Евангеліе-то?”

О. Защото ученіе-то евангелско за безсмъртіе-то бѣше много по ясно отъ онова което бѣ дадено на челоуѣцы-ты прѣди явленіе-то Христово.